

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: P-288/2025-14

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Splitu, sudac Ana Misir Šarić, u pravnoj stvari VILA FAMILIJA d.o.o., OIB 68357873866, Podstrana, Strožanačka cesta 12b, kojeg zastupa punomoćnik Ivica Zaradić, odvjetnik u Solinu, Domovinskog rata 7, protiv tuženika CINDRO RIVIERA d.o.o., OIB 68685380065, Podstrana, Strožanačka 20, kojeg zastupa punomoćnik Stjepan Čaljkusić, odvjetnik u Podstrani, Put Starog sela 54, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 31. ožujka 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, 8. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 3.000,00 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na navedeni iznos teku od 01.07. 2024.g. pa do isplate, i to po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja za osam postotnih poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana i pod prijetnjom ovrhe."

II Nalaže se tužitelju VILA FAMILIJA d.o.o., u roku od 15 (petnaest) dana naknaditi tuženiku CINDRO RIVIERA d.o.o., troškove parničnog postupka u iznosu od 880,00 eura.

III Odbija se zahtjev tuženika CINDRO RIVIERA d.o.o. da mu tužitelj VILA FAMILIJA d.o.o. naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 575,00 eura.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu u kojoj je istaknuo tužbeni zahtjev da mu tuženik plati 3.000,00 EUR sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 1. srpnja 2024. do isplate.

2. Izjavio je da su Ante Križanac i Katica Križanac bračni drugovi i vlasnici nekretnine označene kao č.zem.1385/2 k.o. Donja Podstrana, koja u naravi predstavlja kuću položenu uz samu plažu i u kojoj obitelj Križanac pruža usluge smještaja i ugostiteljstva. Ante Križanac da je i član društva, osnivač tužitelja, a Katica Križanac da je član uprave – direktor tužitelja

3. Rješenjem o davanju dozvole na pomorskom dobru izdanom od strane Općine Podstrana klasa: Up/I-93401/24-01/02, ur.broj: 21818-39-02-1-24-01 od 24. travnja 2024. trgovačkom društvu Split 3 d.o.o. da je izdana dozvola za obavljanje djelatnosti iznajmljivanja opreme za rekreaciju i sport na mikrolokaciji B, putem sredstava ležaljke/suncobrani oznake „A“ 16/8 komada na dijelu č.zem. 6298/5 k.o. Donja Podstrana, sukladno grafičkom prikazu iz Plana upravljanja pomorskim dobrom na području Općine Podstrana za razdoblje 2024.-2028. Tim rješenjem da je trgovačkom društvu Split 3 d.o.o. dozvoljeno postavljanje ležaljki i suncobrana na plaži ispred kuće člana tužitelja i direktorice tužitelja.

4. Nadalje, izjavio je tužitelj da su Ante Križanac (za tužitelja) i Mladen Tomić član i član uprave Split 3 d.o.o. kao i tuženika usmeno dogovorili da Split 3 d.o.o. na plaži ispred kuće obitelji Križanac neće stavljati ležaljke i suncobrane, već da pravo postavljanja ležaljki i suncobrana na tom dijelu ima tužitelj. Za prienos tog prava iznajmljivanja ležaljki i suncobrana za 2024. da je dogovorena obveza plaćanja iznosa od 3.000,00 eura.

5. Plaćanje naknade da je obavljeno na način da je tuženik ispostavio tužitelju račun br. 54/1/1 od 3. srpnja 2024. , koji je tužitelj platio 1. srpnja 2024. po prethodnoj ponudi tuženika br. 2/1/1 od 27. lipnja 2024. U opisu plaćanja računa br. 54/1/1 da stoji: „Najam set (10 ležaljki i 5 suncobrana) za razdoblje od 01.07. 2024.g. – 31.10. 2024.g. uplaćeno 01.07. 2024.“

6. Izjavio je tužitelj da tijekom turističke sezone 2024., u razdoblju iz računa br.54/1/1 ni tuženik niti trgovačko društvo Split 3 d.o.o. na predmetnoj plaži nisu trećim osobama (turistima, gostima, kupcima i sl.) iznajmljivali ležaljke i suncobrane. Također, tuženik da nije ovdje tužitelju iznajmio (predao u posjed ili sl.) niti jednu ležaljku i suncobran tj. nije pružio tužitelju uslugu specificiranu u računu br.54/1/1 koju mu je tužitelj platio. Tužitelj da je na dijelu predmetne plaže ispred objekta obitelji Križanac postavljao svoje suncobrane i ležaljke sukladno dogovoru te da je imao i pravo iznajmljivanja trećim osobama (gostima) tih stvari. Stoga da je tuženik dužan tužitelju platiti, vratiti novac koji je platio prema računu br.54/1/1.

6. Naime, da trgovačko društvo Split 3 d.o.o. kao ovlaštenik dozvole na pomorskom dobru po prethodno citiranom rješenju nije imalo pravo, putem treće osobe – tuženika dogovoriti i realizirati dogovor s obitelji Križanac i tužiteljem i na tužitelja prenijeti obavljanje djelatnosti iz dozvole tj. rješenja. Takav dogovor da je ništetan, a plaćanja između stranaka da su bez valjane pravne osnove zbog čega je tuženik dužan platiti tužitelju iznos kojeg je platio tuženiku. Uz to da usluga najma po računu br.54/1/1 nije obavljena jer nisu predane ležaljke i suncobrani tuženika, pa da je i zbog toga tuženik dužan platiti (vratiti) tužitelju novčana sredstava plaćena po računu br.54/1/1.

Radi dokazivanja istinitosti navoda iz tužbe i osnovanosti tužbenog zahtjeva predložio je tužitelj da sud izvede dokaze čitanjem isprava izvatka iz zemljišne knjige za zk uložak 22932, pregledom prerisa kat.plana, čitanjem izvatka iz sudskog registra za tužitelja, tuženika i trgovačko društvo Split 3 d.o.o., rješenja o davanju dozvole na pomorskom dobru, ponude tuženika br. 2/1/1 od 27. lipnja 2024., računa br. 54/1/1 od 3. srpnja 2024., saslušanjem zastupnika po zakonu tužitelja Katice Križanac i zastupnika po zakonu tuženika Mladena Tomića, saslušanjem svjedoka Ante Križanca i Jurice Vuleta.

7. Tuženik je u odgovoru na tužbu izjavio da se protivi tužbenom zahtjevu.

8. Izjavio je da ne spori činjenicu da je izdao ponudu broj 2/1/1 od 27. lipnja 2024. za najam set ležaljki (10 ležaljki sa suncobranima) i da je tužitelj ponudu prihvatio te da je 1. srpnja 2024. platio 3.000,00 eura te da je izdao račun br.54/1/1.

9. Izjavio je da je tužitelju osigurao uslugu, na način da mu je osigurao ležaljke koje je tužitelj mogao koristiti po svom odabiru, a da je činjenica jesu li gosti ugostiteljskog objekta tužitelja koristili druge ležaljke ili su koristili svoje ili tuđe ležaljke na pomorskom dobru pravno irelevantna. To stoga što je pomorsko dobro opće dobro, pa svatko ima pravo staviti svoju ležaljku, pa tako i gosti tužitelja. Osim tužitelju, tuženik da je i trećima fakturirao istu uslugu, odnosno da je ležaljke iznajmljivao tužitelju i trećima.

10. Predložio je izvesti dokaze čitanjem ispisane poruke elektroničke pošte od 27. lipnja 2024., ponude br.2/1/1, računa br.54/1/1 i računa izdanih raznim osobama.

11. Tužitelj se očitovao na navode tuženika iz odgovora na tužbu i izjavio da je dogovor stranaka bio da tužitelj ima pravo iznajmljivanja ležaljki i suncobrana na dijelu predmetne plaže i to na onom dijelu ispred objekta obitelji Križanac i da je za taj dogovor tužitelj platio tuženiku 3.000,00 eura. Na ostalom dijelu predmetne plaže (izvan granica objekta Križanac) tužitelj da nije polagao pravo iznajmljivanja ležaljki i suncobrana jer dogovor stranaka nije bio takav. Na tom preostalom dijelu predmetne plaže tuženik i s njim povezana društva da su obavljali djelatnost iznajmljivanja ležaljki i suncobrana sukladno ovlasti iz dobivenog koncesijskog rješenja navedenog u tužbi (rješenja o davanju dozvole na pomorskom dobru). Računi izdani trećim osobama (Thomas Harrisu i dr.) koje je tuženik dostavio uz tužbu da se odnose na iznajmljivanje ležaljki i suncobrana koje su postavili na drugom dijelu predmetne plaže, a ne ispred objekta obitelji Križanac. No, da su te treće osobe (Thomas Harris i dr.) i postavile ležaljke i suncobrane i dr. svoje predmete i na dijelu ispred objekta Križanac da to ništa ne mijenja na stvari. Naime, da je suština predmetne stvari ta što je tužitelj dogovorio i platio pravo da može iznajmljivati ležaljke i suncobrane na plaži ispred objekta Križanac bez obzira što je to pravo koncesijskim rješenjem pripalo drugoj pravnoj osobi - društvu povezanim s tuženikom. Taj dogovor da je protivan prisilnim propisima i ništetan. Uz to da mu tuženik nije iznajmio stvari kako je navedeno u računu br. 54/1/1 od 3. srpnja 2024., odnosno da nije pružio uslugu, pa da je i zato dužan vratiti što mu je platio. Tuženikov navod da je „osigurao ležaljke“, da ga ne opravdava jer da predmet dogovora između stranaka i svih sudionika tog dogovora, nije bilo osiguranje ležaljki. K tome ležaljke i suncobrani tuženika da nisu potrebni niti tužitelju niti gostima tužitelja, jer za svoje potrebe i za potrebe svojih gostiju ima svoje ležaljke i suncobrane i dr.

12. Tuženik je na pripremnom ročištu predložio da sud izvede dokaz saslušanjem svjedoka Mateo Bašića.

13. Propisano je člankom 461. a stavkom 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/1991., 91/1992., 58/1993., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 02/2007., 84/2008., 96/2008., 123/2008., 57/2011., 148/2011., 25/2013., 89/2014., 70/2019., 80/2022., 114/2022., 155/2023. i 146/2025., dalje: ZPP) :

„U postupku u sporovima male vrijednosti stranke su dužne najkasnije u tužbi, odnosno odgovoru na tužbu iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje iznesenih činjenica.“

Propisano je člankom 461. a stavcima 9. i 10. ZPP-a:

„Stranke mogu na pripremnom ročištu iznositi nove činjenice i predlagati nove dokaze samo ako ih bez svoje krivnje nisu mogle iznijeti, odnosno predložiti u tužbi, odnosno odgovoru na tužbu ili u podnescima iz stavaka 6. i 7. ovoga članka.

Nove činjenice i nove dokaze koje su stranke iznijele, odnosno predložile na pripremnom ročištu protivno stavku 9. ovoga članka sud neće uzeti u obzir.“

14. Predmetni spor je spor male vrijednosti, pa je tuženik sukladno citiranim odredbama mogao najkasnije u odgovoru na tužbu predložiti izvođenje dokaza saslušanjem svjedoka Matea Bašića. Nadalje tuženik nije ni tvrdio da bez svoje krivnje nije mogao predložiti izvođenje dokaza u odgovoru na tužbu. Stoga sukladno članku 461.a stavku 10. ZPP-a sud nije uzeo u obzir prijedlog tuženika da se izvede dokaz saslušanjem svjedoka Matea Bašića.

15. Predmet postupka je zahtjev tužitelja da mu tuženik plati, odnosno vrati 3.000,00 eura sa zateznim kamatama smatrajući da osnova na temelju koje je tuženik primio od tužitelja taj iznos novca nije valjana. Osim toga tvrdi da tuženik ima obvezu vratiti primljeno jer nije ispunio svoju obvezu.

16. Sud je odluku donio temeljem sadržaja isprava izvatka iz zemljišne knjige za zk uložak 22932, prerisa kat.plana, izvatka iz sudskog registra za tužitelja, tuženika i trgovačko društvo Split 3 d.o.o., rješenja o davanju dozvole na pomorskom dobru, ponude tuženika br. 2/1/1 od 27. lipnja 2024., računa br. 54/1/1 od 3. srpnja 2024., ispisane poruke elektroničke pošte od 27. lipnja 2024., računa, iskaza zastupnice po zakonu tužitelja Katice Križanac, zastupnika po zakonu tuženika Mladena Tomića, svjedoka Ante Križanca i svjedoka Jurice Vuleta.

17. Uz činjenice utvrđene izvedenim dokazima sud je na umu prilikom odnošenja odluke imao i činjenice o kojima među strankama nije bilo spora, a te su:

- da tužitelj obavlja ugostiteljsku djelatnost u objektu položenom na kao č.zem.1385/2 k.o. Donja Podstrana, uz samu plažu
- da je trgovačko društvo Split 3 d.o.o. temeljem rješenja o davanju dozvole na pomorskom dobru izdanom od strane Općine Podstrana klasa: Up/I-93401/24-01/02, ur.broj: 21818-39-02-1-24-01 od 24. travnja 2024. ovlaštenik dozvole za obavljanje djelatnosti iznajmljivanja opreme za rekreaciju i sport, na mikrolokaciji B, putem sredstava ležaljke/suncobrani na dijelu čest.zem. 6298/5 K.O. Donja Podstrana u razdoblju od 24. travnja 2024. do 31. prosinca 2028.

- da je Mladen Tomić član i zastupnik po zakonu tuženika i trgovačkog društva Split 3 d.o.o.
- da su Ante Križanac i Mladen Tomić u 2024. postigli određeni dogovor
- da je tuženik ispostavio tužitelju račun br. 54/1/1 od 3. srpnja 2024. , koji je tužitelj platio 1. srpnja 2024. po prethodnoj ponudi tuženika br. 2/1/1 od 27. lipnja 2024.

18. Spor je između tužitelja i tuženika nastao u odnosu na to:

- što je predmet ugovaranja stranaka i je li to ugovaranje valjano, pa je li onda i tužiteljevo plaćanje iznosa od 3.000,00 eura učinjeno na valjanoj osnovi ili bez osnove
- ako je ugovaranje stranaka nastalo i valjano je, postoje li razlozi zbog kojih bi tuženik imao obvezu vratiti plaćeni iznos novca

19. Dakle, nema spora o tome da su član tužitelja s ovlaštenjem za zastupanje tužitelja i Mladen Tomić, zastupnik po zakonu trgovačkog društva koje je nositelj odobrenja za obavljanje djelatnosti iznajmljivanja opreme za rekreaciju i sport i tuženika, postigle određeni dogovor, no sporno je koji je sadržaj, odnosno predmet ugovaranja i je li Mladen Tomić ugovor sklopio za tuženika ili za trgovačko društvo Split 3 d.o.o. Sporno je dakle jesu li stranke sklopile o ugovoru o najmu seta, 10 ležaljki i 5 suncobrana u razdoblju od 1. srpnja 2024. do 31. listopada 2024., kako je navedeno u računu br. 54/1/1.

20. Radi utvrđenja tih činjenica sud je izveo dokaz saslušanjem zastupnika o zakonu stranaka i svjedoka Ante Križanca i Jurice Vuleta.

21. Svjedok Ante Križanac je u iskazu naveo da je gospodin Tomić, odnosno tuženik, dobio koncesiju ispred tri objekta, jedan od tih da je njegov objekt, drugi objekt da je objekt gospodina Vulete i treći gospodina Tomića. Izjavio je da gospodin Tomić prostor ispred njegove kuće dao tužitelju da tužitelj može na tom prostoru iznajmljivati ležaljke za naknadu od 3.000,00 eura. Nadalje, izjavio je da je tužitelj na tom prostoru iznajmljivao ležaljke. Uz to, izjavio je da je tužitelj također sudjelovao u natječaju za koncesiju i da koncesiju nije dobio. Naknada za koncesija da se plaćala 1.250,00 eura i da je tužitelj dobio koncesiju da bi taj iznos plaćao. Gospodin Tomić da je tražio taj iznos i još proviziju do 3.000,00 eura.

22. Svjedok Jurica Vuleta je u iskazu izjavio da su u prethodnom razdoblju, „koncesiju za pomorsko dobro“ dobivali godinu za godinom svaki ispred svog objekta. On da je sudjelovao na natječaju na kojem je društvo zastupnika po zakonu tuženika dobilo koncesiju. Njemu da je bilo nelogično da netko ispred njegovih apartmana i restorana iznajmljuje ležaljke, pa da su tako tužitelj i on postali podkoncesionari tuženika, što je protuzakonito. Prvu godinu da su za to platili naknadu od 3.000,00 eura, a da je prošle godine gospodin Tomić tražio naknadu od 10.000,00 eura, što nisu htjeli platiti i da su nastali sukobi. Ovaj je svjedok kazao i to da je trošak ležaljki dio cijene spavanja i hrane.

23. Zastupnica po zakonu tužitelja Katica Križanac je izjavila da je raspisan natječaj za koncesiju koju nisu dobili. Koncesiju za iznajmljivanje ležaljki na prostoru ispred

njihovog objekta da je dobio gospodin Tomić s društvom Split 3. Nakon toga da se njen suprug (Ante Križanac) dogovarao s gospodinom Tomićem i da su dogovorili da će oni koristiti prostor ispred svog objekta za iznajmljivanje ležaljki za 3.000,00 eura. Ponuda da je došla, da je platila, a onda da je izdan račun u kojem je pisalo da je riječ o najmu 10 ležaljki i 5 suncobrana. Međutim, da nisu trebali, niti su uzeli ležaljke tuženika, niti je bilo priče o tome, već da su samo uzeli prostor da mogu svoje ležaljke iznajmljivati i davati svojim gostima. Većinu ležaljki da su davali svojim gostima na korištenje, a nekima da su i naplatili. Izjavila je da joj je poznato da se njen suprug i svjedok Vuleta nisu uspjeli dogovoriti s Mladenom Tomićem o cijeni korištenja prostora ispred njihovog objekta za 2025. Cijena najma ležaljke po danu da je iznosila 15 eura te da tužitelj ima upisanu djelatnost iznajmljivanja ležaljki.

24. Zastupnik po zakonu tuženika Mladen Tomić je izjavio da se koncesija za pomorsko dobro na tom području davala godinu za godinu. I obitelji Križanac i Vuleta da su temeljem koncesije koristili pomorsko dobro ispred svojih kuća. Uvjeti natječaja u 2024. da su bili bitno drugačiji zbog promjene zakonodavstva. Na tom natječaju da su sudjelovala dva „njegova“ društva i dali ozbiljnu ponudu višestruko višu od drugih. Nakon što susjedi nisu uspjeli dobiti koncesiju na natječaju, da su se bunili, pa je održan sastanak s načelnikom. On da je odlučio izaći u susret i iznajmiti im 10 ležaljki i 5 suncobrana. To da je trebalo biti organizirano tako da na plaži zaposlena osoba tuženika na traženje tužitelja ispred objekta tužitelja postavi 10 ležaljki i 5 suncobrana dnevno. Međutim, da su tužitelj, odnosno njegovi gosti donosili ležaljke tužitelja i nisu koristili ležaljke tuženika te su donosili i više ležaljki nego što je dogovoreno. Osoba zaposlena kod tuženika im nije predavala tuženikove ležaljke jer ih i nisu tražili. 2025. da su ponovno tražili ponudu, koju im nije dao zbog nepoštivanja dogovora 2024. Naime, da ne spori da je svatko ovlašten na pomorsko dobro staviti svoje ležaljke, međutim da je ovdje riječ o tome da tužitelj koji obavlja gospodarsku djelatnost donosi i 20-ak ležaljki na to isto pomorsko dobro i naplaćuje naknadu za korištenje tih ležaljki.

25. Propisano je člankom 247. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., 145/2023., 155/2023., dalje:ZOO) da je ugovor sklopljen kad su se ugovorne strane suglasile o bitnim sastojcima ugovora.

26. Propisano je člankom 550. ZOO-a da se ugovorom o najmu obvezuje najmodavac predati određenu stvar najmoprimcu na uporabu, a ovaj mu se obvezuje za to plaćati određenu najamninu.

27. Propisano je člankom 553. stavkom 1. ZOO-a da je najmodavac dužan najmoprimcu predati i održavati stvar u stanju podobnom za ugovorenu uporabu.

28. Iz iskaza saslušanih zastupnika po zakonu stranaka utvrditi je da tužitelj nije preuzeo za uporabu set ležaljki i suncobrana naveden u računu br. 54/1/1. Zastupnik po zakonu tuženika je izjavio da je odlučio izaći u susret i iznajmiti tužitelju 10 ležaljki i 5 suncobrana na način da na plaži zaposlena osoba tuženika na traženje tužitelja ispred objekta tužitelja postavi 10 ležaljki i 5 suncobrana dnevno, a da su tužitelj i njegovi gosti donosili ležaljke tužitelja i koristili ih više nego što je dogovoreno. Tužitelj dakle nije preuzeo stvari na uporabu, a prema sadržaju iskaza zastupnice po zakonu tužitelja i svjedoka, koji su uvjerljivi, zaključiti je da takva volja nije niti postojala.

Nadalje, iz prethodno navedene izjave zastupnika po zakonu tuženika zaključiti je da je na plaži zaposlena osoba tuženika trebala predati s ležaljke i suncobrane tužitelju, iako tuženik nije imao ovlaštenje, odnosno dozvolu obavljati djelatnost iznajmljivanja ležaljki i suncobrana na pomorskom dobru, već trgovačko društvo Split 3 d.o.o. Upravo ta činjenica što tuženik nije niti imao dozvolu za obavljanje djelatnosti najma, već drugo društvo koje zastupa ista osoba, a navodno je sklopio ugovor o najmu dodatno potvrđuje zaključak o tome da je istinito, baš ono što u svojim iskazima navode i zastupnica po zakonu tužitelja i svjedoci Ante Križanac i Jurica Vuleta, a to je da među strankama nije postojala volja sklopiti ugovor o najmu 10 ležaljki i 5 suncobrana, već da je dogovor između Ante Križanca i Mladena Tomića postignut da bi tužitelj na dijelu pomorskog dobra na kojem dozvolu ima trgovačko društvo Split 3 d.o.o., obavljalo djelatnost iznajmljivanja svojih ležaljki i suncobrana, što je prema izjavi zastupnice po zakonu tužitelja, tužitelj i činio. Prema tome ugovor o najmu 10 ležaljki i 5 suncobrana koji je u računu 54/1/1 predstavljen kao osnova plaćanja 3.000,00 eura sklopljen među strankama je prividan ugovor.

29. Prema članku 285. ZOO-a prividan ugovor nema učinka među ugovornim stranama. Ali ako prividan ugovor prikriva neki drugi ugovor, taj drugi vrijedi ako je udovoljeno pretpostavkama za njegovu pravnu valjanost. Prividnost ugovora ne može se isticati prema trećoj savjesnoj osobi.

30. S obzirom na to da je taj ugovor prividan, ne proizvodi učinke, pa ne može biti osnova plaćanja tuženiku. No prema citiranoj odredbi članka 285. ZOO-a ako prividan ugovor prikriva neki drugi ugovor, taj drugi vrijedi ako je udovoljeno pretpostavkama za njegovu pravnu valjanost.

31. Iz iskaza saslušanih osoba zaključiti da prividan ugovor o najmu stranaka, prikriva drugi ugovor i to ugovor sklopljen između tužitelja i trgovačkog društva Split 3 d.o.o. temeljem kojeg je Split 3 d.o.o. kao ovlaštenik dozvole za obavljanje djelatnosti iznajmljivanja opreme za rekreaciju i sport putem sredstava ležaljke/suncobrani ovlastio tužitelja da takvu djelatnost pruža na dijelu pomorskog dobra koji se nalazi ispred objekta u kojem tužitelj obavlja ugostiteljsku djelatnost.

32. Prema članku 71. stavku 1. Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama ("Narodne novine" broj 83/2023., dalje:ZPDML) na temelju Plana upravljanja pomorskim dobrom iz članka 39. stavka 1. ZPDML-a izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno je do 1. veljače tekuće godine objaviti javni natječaj za dodjelu dozvola na pomorskom dobru u službenom glasilu, na oglasnoj ploči, na službenim mrežnim stranicama jedinice lokalne samouprave i najmanje u jednom dnevnom listu. Na temelju Plana upravljanja pomorskim dobrom unutar zakonom zaštićenog dijela prirode ravnatelj javne ustanove za zakonom zaštićene dijelove prirode dužan je do 1. veljače tekuće godine objaviti javni natječaj za dodjelu dozvola na pomorskom dobru unutar zakonom zaštićenog dijela prirode na službenim mrežnim stranicama javne ustanove za zaštićene dijelove prirode i najmanje u jednom dnevnom listu, osim na područjima gdje zaštićeni dijelovi prirode obuhvaćaju građevinska područja naselja ili područja značajnog krajobraza. Na temelju Plana upravljanja lučkog područja ravnatelj državne odnosno županijske lučke uprave dužan je do 1. veljače tekuće godine objaviti javni natječaj za dodjelu dozvola na lučkom području na službenim mrežnim

stranicama državne odnosno županijske lučke uprave i najmanje u jednom dnevnom listu.

33. Prema članku 71. stavku 3., 4. i 5. ZPDML-a na temelju zaprimljenih ponuda na javnom natječaju, na temelju odluke predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave odnosno upravnog vijeća javne ustanove za zakonom zaštićene dijelove prirode odnosno upravnog vijeća državne ili županijske lučke uprave, rješenje o davanju dozvole na pomorskom dobru najpovoljnijem ponuditelju donosi izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave, ravnatelj javne ustanove za zaštićene dijelove prirode odnosno ravnatelj državne ili županijske lučke uprave.

Dozvola na pomorskom dobru može se dati gospodarskom subjektu koji je registriran za obavljanje gospodarske djelatnosti za koju je podnio ponudu na javnom natječaju.

Dozvola se može dati samo za obavljanje djelatnosti i korištenje pomorskog dobra manjeg značaja.

34. Prema članku 72. ZPDML-a ovlaštenik dozvole na pomorskom dobru može obavljati djelatnost na pomorskom dobru samo u opsegu i pod uvjetima utvrđenim u dozvoli na pomorskom dobru. Ovlaštenik dozvole na pomorskom dobru nema pravo sklapati ugovore s trećim osobama na temelju kojih bi treće osobe obavljale djelatnost ili dio djelatnosti iz dozvole, niti ga davatelj dozvole može na to ovlastiti. Zabrana iz stavka 2. ovoga članka ne odnosi se na najam, posudbu i sl. samih sredstava kojima se obavlja djelatnost iz dozvole na pomorskom dobru. Davatelj dozvole na pomorskom dobru dužan je brinuti se o tome da se pomorsko dobro koristi u opsegu i granicama utvrđenim u dozvoli na pomorskom dobru. Davatelj dozvole na pomorskom dobru dužan je osigurati da ovlaštenik dozvole na pomorskom dobru ne ograničava opću upotrebu pomorskog dobra. Ako utvrdi da se pomorsko dobro koristi izvan opsega i uvjeta utvrđenih u dozvoli na pomorskom dobru i/ili da ovlaštenik dozvole na pomorskom dobru ograničava opću upotrebu, davatelj dozvole na pomorskom dobru dužan je donijeti rješenje o ukidanju dozvole na pomorskom dobru. Vlada Republike Hrvatske uredbom propisuje vrste djelatnosti i visinu minimalne naknade za dodjelu dozvola na pomorskom dobru.

35. Dakle, sukladno citiranoj odredbi članka 72. ZPDML-a trgovačko društvo Split 3 d.o.o. kao ovlaštenik dozvole na pomorskom dobru nije imao pravo sklopiti s tužiteljem ugovor na temelju kojih bi tužitelj obavljao djelatnost ili dio djelatnosti iz dozvole, odnosno nije ga mogao ovlastiti da iznajmljuje ležaljke na dijelu pomorskog dobra ispred objekta u kojem tužitelj obavlja djelatnost. Za postupanje protivno određenjima članka 72. ZPDML-a određena je posljedica koja se odnosi na ovlaštenika dozvole za obavljanje djelatnosti, i to donošenje rješenja o ukidanju dozvole.

36. Prema članku 322. ZOO-a ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan je, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo. Ako je sklapanje određenog ugovora zabranjeno samo jednoj strani, ugovor je valjan ako u zakonu nije što drugo predviđeno za određeni slučaj, a strana koja je povrijedila zakonsku zabranu snosit će odgovarajuće posljedice.

37. Člankom 72. ZPDML-a određena je zabrana sklapanja ugovora ovlaštenika dozvole na temelju kojih bi treće osobe obavljale djelatnost ili dio djelatnosti iz dozvole, niti ga davatelj dozvole može na to ovlastiti. Dakle prema članku 72. ZPDML-a sklapanje ugovora s trećima za obavljanje djelatnosti ili dijela djelatnosti iz dozvole zabranjeno je ovlašteniku dozvole, odnosno jednoj strani ugovora, a ujedno je istim člankom ZPDML-a određena i pravna posljedica za stranu za koju vrijedi zabrana, pa prema tome taj ugovor proizvodi učinke, pa je onda i ispunjenje tužitelja učinjeno tuženiku, ispunjenje trećoj osobi koje je vjerovnik naknadno odobrio.

38. Dakle sud je utvrdio da je ugovor stranaka o najmu prividan, ali da prikriva ugovor tužitelja i trgovačkog društva Split 3 d.o.o., koji je valjan iako je sklapanje tog ugovora bilo zabranjeno trgovačkom društvu Split 3 d.o.o., dakle trgovačkom društvu koje je s tuženikom povezano zajedničkim članom i članom uprave i da je plaćanje 3.000,00 eura tuženiku zapravo ispunjenje obveze trgovačkom društvu Split 3 d.o.o., koje je taj odobrio. Prema tome postojala je osnova plaćanja 3.000,00 eura, pa je tužbeni zahtjev trebalo odbiti.

39. Odluka o troškovima parničnog postupka donesena je na temelju članka 154. stavka 1. i članka 155. ZPP-a u vezi s Tbr. 8. i 9. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj Narodne novine br. 138/2023., 107/2025., dalje: Tarifa).

40. Temeljem naprijed navedenih odredbi, a uzimajući u obzir označenu vrijednost predmeta spora od 3.000,00 eura, sud je tuženiku koji je u cijelosti uspio u ovoj parnici, priznao kao potreban za vođenje ove parnice trošak:

- sastava odgovora na tužbu po punomoćniku odvjetniku u iznosu od 250,00 eura,
- zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu održanom 16. listopada 2025. u iznosu od 250,00 eura (Tbr. 9. t. 1. Tarife),
- zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu održanom 11. prosinca 2025. u iznosu od 62,50 eura ((Tbr. 9. t. 5. Tarife),
- zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu održanom 3. veljače 2025. u iznosu od 62,50 eura ((Tbr. 9. t. 5. Tarife),
- zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu održanom 31. ožujka 2025. u iznosu od 250,00 eura (Tbr. 9. t. 1. Tarife).

41. Dakle, sud je prihvatio zahtjev tuženika da mu tužitelj naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 880,00 eura.

42. Sud je odbio zahtjev tuženika da mu tužitelj naknadi trošak zastupanja na ročištu održanom 11. prosinca 2025. u iznosu od 187,50 eura te na ročištu održanom 3. veljače 2025. u iznosu od 187,50 eura jer su ta ročišta odgođena prije početka raspravljanja. Sud je odbio i zahtjev tuženika da mu tužitelj naknadi trošak sudske pristojbe odgovora na tužbu u iznosu od 200,00 eura jer taj trošak tuženiku nije nastao.

43. Dakle, sud je odbio zahtjev tuženika da mu tužitelj naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 575,00 eura.

U Splitu 8. svibnja 2026.

Sudac
Ana Misir Šarić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (za stranku koja je bila uredno obaviještena o tom ročištu) odnosno od dana dostave prijepisa presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o tom ročištu). Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Splitu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA:

- punomoćnik Ivica Zaradić
- punomoćnik Stjepan Čaljkušić
- u spis

Broj zapisa: **9-30887-bbd6d**

Kontrolni broj: **02ea5-7c2da-8d989**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=ANA MISIR ŠARIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.